

'Ik hoor een nummer en denk dan meteen aan...'

... was in 2014 de aanzet voor mijn hobby 'het 365-dagen project', een project op internet waar iedereen aan mee kon doen. Elke dag mocht je iets creatiefs posten en je mocht zelf weten wat dat was. Ik weet niet meer precies hoe het kwam, maar ik besloot elke dag een stukje bij een muzieknummer te schrijven. Ontstaan vanuit het idee dat zo gauw als je de eerste tonen van een bepaald nummer maar hoort, dat dat je acuut terugvoert naar een bepaalde gebeurtenis van vroeger. Elke dag iets posten hield ik 365 dagen vol, maar toen verwaterde het. Een paar maanden later zette ik de herinneringen voorzichtig op een eigen website, en vulde hem aan met nieuwe herinneringen, maar ook dat verwaterde.

Tot eind 2020. Doordat ik enkele filmpjes op LinkedIn zag, realiseerde ik me weer hoe impactvol muziek is. Een van de filmpjes ging over een oud-ballerina: je zag haar dementerend in een rolstoel zitten. Ze lieten haar de muziek horen van een van de balletten die ze ooit danste en ze ging 'dansen vanuit haar rolstoel' en met haar armen meebewegen. Ze ging helemaal op in de muziek, zó mooi en ontroerend om te zien. Op dat moment besloot ik mijn oude hobby weer op te pakken. Ik dacht het is zó bijzonder wat muziek met je kan doen!

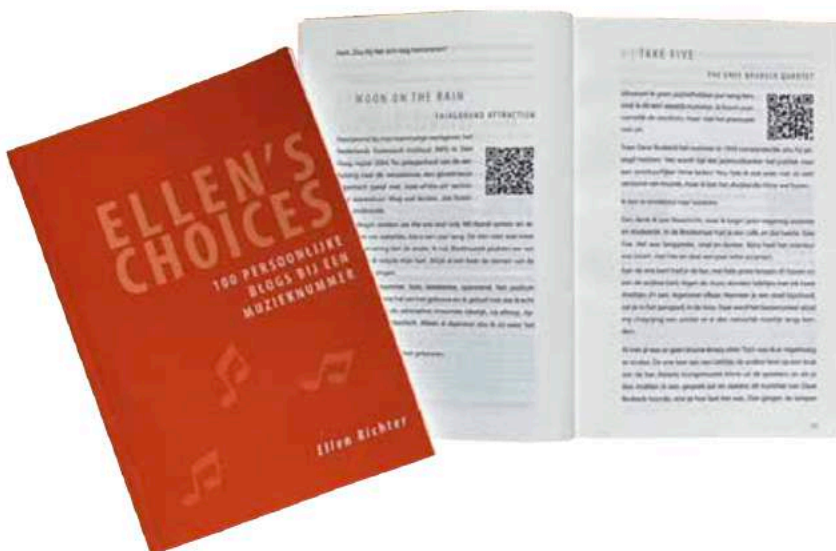

Dat deed ik naast mijn werk als redacteur en tekstschrijver. Ik heb een eigen bedrijf de Woordgieter. Ik schreef interviews voor magazines, schrijf momenteel blogs, klantverhalen en algemene teksten voor websites van bedrijven en ik corrigeer manuscripten voor uitgeverijen. Door de coronatijd (de 1e lockdown eind 2020) had ik minder werk en dus meer tijd voor andere dingen. Daarnaast overleed een goede vriendin in december: uit het niets kreeg ze een hartaanval, ze was pas 53 jaar. Voor mij was dat een teken om dromen waar te maken: ik zou mijn blogs bundelen en in eigen beheer gaan

uitgeven. En zo geschiedde. In de eerste maanden van 2021 maakte ik het aantal van 100 blogs compleet en verscheen de bundel *Ellen's Choices*. Afgelopen juni werd het eerste doosje thuis afgeleverd. Ik verkocht hem aan familie en vrienden, maar hij is ook verkrijgbaar bij bol.com en de boekhandel. Wat ik zelf erg leuk vind, is dat er bij elke blog een QR-code staat vermeld. Wanneer je die scant, kom je terecht bij het YouTube-clipje van het nummer waar het over gaat. Zo kun je kijken, lezen en luisteren in één!

Ondertussen liet ik ellenschoices.nl bouwen en maakte ik een gelijknamige podcast (die kun je beluisteren op Spotify of, als je geen Spotify hebt, dan kun je 'Ellen's Choices' intikken in de zoekbalk en dan kom je er ook). Elke aflevering spreek ik een blogje in en hoort de luisteraar het betreffende nummer op de achtergrond. Dat doe ik wekelijks. Ik volgde een cursus podcast maken, die een paar maanden duurde. Op 1 april 2021 was de eerste aflevering te horen.

De herinnering die me het meest bijbleef, is die aan *Diamonds on the soles of her shoes* van Paul Simon. Wanneer ik dat nummer hoor, denk ik aan het *Hering biete* in Shtad Zitterd, een café in Sittard, waar ik ben geboren. *Hering biete* is

dialect voor haring bijten en heeft te maken met de woensdagavond na carnaval. Stond je op carnavalszondag, -maandag en -dinsdag nog in vol ornaat en geschminkt op de Markt of in de cafés, op de aansluitende woensdagavond was je weer schoon gewassen, droeg je je normale kleren en at je roggebrood met zure haring. Dat kreeg je automatisch aan

de bar als je drankjes bestelde. Ook was er geen carnavalsmuziek meer te horen. Nooit op *Esjelegounsdig*, Aswoensdag. Zo ook die avond, eind jaren '80. Paul Simons album *Graceland*, geïnspireerd op zijn reis door Afrika, was net uitgekomen en bevatte onder andere het pareltje *Diamonds on the soles of her shoes*. De eigenaar van het café bediende die avond de muziekinstallatie en blééf dit nummer maar draaien, keer op keer, achter elkaar, er kwam geen einde aan. En keihard hè? Het was, net als de andere carnavalsdagen, één groot feest. Hij zou willen dat hij voor elke keer draaien een *diamond* had gekregen...

Ik word altijd zó vrolijk als ik eraan terugdenk. Het was een super-zorgeloze avond in mijn geboortestad, back to the roots. Ik woon al 25 jaar in de randstad, maar ga, als fervent vierder, elk jaar terug om carnaval te vieren. In 2021 ging het dus helaas niet door, en op het moment van schrijven van dit verhaal is het nog onzeker of het in 2022 door zal gaan. Duimen! Daarnaast ben ik op carnavalsmaandag geboren, en tja, dat verklaart natuurlijk een hoop.

Een glimlach op iemands gezicht toveren, dat is wat ik wil. Dat iemand het soort herinnering herkent en dus moet glimlachen. Wat ik vooral ook wil, is mensen aanzetten om hetzelfde te doen. Een stukje muziek horen en terugdenken aan een mooi moment. Als ze willen, bied ik ze

mijn platforms aan. Hun herinnering op de website, of ingesproken als podcast. Als ze het lastig vinden met het verwoorden ervan dan help ik ze graag. We kunnen telefonisch e.e.a. bespreken, ik schrijf er een blogje van en bij akkoord plaats ik het (met hún naam) op de website of, wanneer ze de tekst inspreken, of als ze willen dat ik dat doe, maak ik er samen met het nummer op de achtergrond, een podcastaflevering van. Twee podcastafleveringen (de nummers 11 en 21) zijn bijvoorbeeld door gastsprekers ingesproken!

Ellen Richter (54) is redacteur | tekstschrijver | corrector, heeft haar eigen bedrijf de Woordgieter en woont met haar gezin in Zoetermeer. Haar roots liggen in Limburg; veel van de herinneringen uit *Ellen's Choices* komen dan ook daar vandaan!